

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1101/2024
19.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ 973/24 од 18.07.2024. године, поднетом против правноснажног решења Трећег основног суда у Београду К 496/24 - СПК 90/24 од 18.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ 973/24 од 18.07.2024. године, па **СЕ УКИДА** правноснажно решење Трећег основног суда у Београду К 496/24 - СПК 90/24 од 18.06.2024. године и предмет **ВРАЋА** Трећем основном суду у Београду на даље поступање.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду К 496/24 - Спк 90/24 од 18.06.2024. године одбијен је споразум о признању кривичног дела закључен дана 12.06.2024. године, између јавног тужиоца Трећег ОЈТ у Београду Дејана Миленковића под бројем Кт 650/24 – Ск 92/24, са једне стране и окривљеног АА и браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Николе Митића, са друге стране.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је Врховни јавни тужилац под бројем КТЗ 973/24 од 18.07.2024. године, због повреде члана 317. став 1. тачка 4) и члана 318. став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднеи захтев и побијано решење укине и предмет врати Трећем основном суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА, адвокату Николи Митићу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке

(члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењем против којег је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца је основан.

Према стању у списима, споразум о признању кривичног дела Кт 650/24 – Ск 92/24 од 12.06.2024. године закључен је између јавног тужиоца Трећег ОЈТ у Београду, са једне стране и окривљеног АА у присуству браниоца по службеној дужности, адвоката Николе Митића, са друге стране. Предмет споразума је кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, због којег се против окривљеног АА пред Трећим основним судом у Београду води кривични поступак под бројем К 496/24, које кривично дело је окривљени свесно и добровољно признао (члан 1. споразума) и којим споразумом су се јавни тужилац и окривљени сагласили да Трећи основни суд у Београду, као стварно и месно надлежан суд, окривљеног на основу предметног споразума огласи кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и осуди на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, у коју ће му бити урачунато време проведено у притвору (члан 2. споразума). Поред овога, јавни тужилац и окривљени су се сагласили да суд окривљеном изрекне меру безбедности обавезног лечења алкохоличара из члана 84. Кривичног законика (члан 3. споразума).

Из списка такође произилази да је кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, које је било предмет споразума о признању кривичног дела, окривљени АА извршио дана 25.02.2024. године односно за време рока проверавања, имајући у виду да је исти раније осуђиван и то пресудом Трећег основног суда у Београду К 475/20 од 03.07.2020. године, правноснажна 06.05.2021. године којом је окривљени оглашен кривим због продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 8 (осам) месеци и роком проверавања од 3 (три) године, као и пресудом Трећег основног суда у Београду К 607/21 од 13.07.2022. године, која је преиначена пресудом Вишег суда у Београду Кж1 739/22 од 20.10.2022. године, којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 1 (једне) године са роком проверавања у трајању од 4 (четири) године.

Из побијаног решења произилази, да је суд предметни споразум о признању кривичног дела одбио, налазећи да није испуњен законом прописан услов, односно да предложена казна није у складу са Кривичним закоником, јер претходно изречене правноснажне пресуде против окривљеног нису биле предмет разматрања приликом закључења споразума дана 12.06.2024. године, применом одредбе члана 67. Кривичног законика и да се предложеном казном затвора у трајању од 5 (пет) месеци са урачунатим временом проведеним у притвору, у погледу које су странке закључиле споразум, сходно сродности учињених кривичних дела, њиховом значају и побуди из којих су учињена, не би могла остварити сврха кажњавања, применом одредбе члана 42. Кривичног законика.

Међутим, основано Врховни јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је изложено становиште суда погрешно и да је одбијањем предметног споразума о признању кривичног дела, из разлога наведених у побијаном решењу, учињена повреда кривичног закона из члана 318. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 317. став 1. тачка 4) ЗКП.

Одредбом члана 317. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ће суд пресудом прихватити споразум о признању кривичног дела и огласити окривљеног кривим, ако утврди да је казна или друга кривична санкција, односно друга мера у погледу које су

јавни тужилац и окривљени закључили споразум, предложена у складу са кривичним или другим законом.

Одредбом члана 318. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће суд решењем одбити споразум о признању кривичног дела ако утврди да није испуњен један или више услова из члана 317. став 1. овог Законика.

Одредбом члана 194 став 1. Кривичног законика прописано је да ће се учинилац кривичног дела насиље у породици, предвиђеног том законском одредбом казнити затвором од три месеца до три године.

Одредбом члана 67. став 1. Кривичног законика прописано је да ће суд опозвати условну осуду ако осуђени у време проверавања учини једно или више кривичних дела за које је изречена казна затвора од две године или у дужем трајању.

Из свега напред изнетог, произилази да је предметна казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци, која је у конкретном случају предложена споразумом, у складу са Кривичним закоником, као и да, имајући у виду висину предложене казне затвора за кривично дело које је предмет споразума, није постојала обавеза суда да опозове претходно изречене условне осуде, сходно одредби члана 67. став 1. Кривичног законика, док у образложењу побијаног решења нису наведени други разлози због којих казна или друга кривична санкција, односно друга мера, у погледу које су јавни тужилац и окривљени закључили споразум, није предложена у складу са кривичним или другим законом, па су по налажењу Врховног суда, у конкретном случају, испуњени услови прописани чланом 317. став 1. тачка 4) ЗКП за прихватање споразума о признању кривичног дела.

Сходно томе, по оцени Врховног суда, занемарујући у потпуности законску одредбу из члана 67. став 1. Кривичног законика, суд је погрешно закључио да предложена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци, није у складу са одредбама Кривичног законика, па је одбијањем споразума о признању кривичног дела сходно члану 318. став 1. тачка 2) ЗКП, на штету окривљеног АА учинио повреду закона на коју се указује захтевом, због чега је Врховни суд усвојио захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца и на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је побијано решење укинуо и предмет вратио Трећем основном суду у Београду на даље поступање, имајући при томе у виду да у току даљег редовног поступка који се води против окривљеног, није искључена евентуална примена одредбе члана 313. ЗКП.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић